COMPETIȚIILE — STIMULENT ÎN ACTIVITATEA JUNIORILOR

Înființarea diviziei naționale pentru școlari și juniori constituie, după părerea noastră, una din cele mai bune măsuri luate în ultimii ani pentru îmbunătățirea sportului de performanță. Participarea la divizia școlară a impus echipelor modificări atît de conținut, cît și de structură în procesul instructiv-educativ, în special în eșalonarea mijloacelor de-a lungul a două trimestre școlare.

Numai o singură competiție nu asigură însă obiectivele intermediare, care să stimuleze activitatea juniorilor pe întreg cuprinsul anului școlar și vacanțe. De aceea, pe lîngă îmbunătățirile aduse recent sistemului competițional la baschet (hotărîrea C.N.E.F.S. 632/1970) prin introducerea unui turneu între turul și returul diviziei școlare, ar mai fi necesare și alte îmbunătățiri și în special îmbogățirea calendarului sportiv al juniorilor.

Activitatea secțiilor de baschet școlare și de juniori se desfășoară cu intensitate mai mare doar pe o anumită perioadă a anului, respectiv septembrie — martie, atunci cînd procesul instructiv are în fața sa obiective precise — competiții sportive oficiale. Acestea stimulează interesul elevilor pentru o pregătire sportivă conștiincioasă, o frecvență bună la antrenamente, organizarea regimului de viață etc., tocmai ceea ce ne interesează pe noi. O dată încheiată activitatea competițională, stimulentul dispare, frecvența la lecții este mai slabă, alte preocupări ocupă primul plan în viața elevilor și timp de mai bine de o jumătate de an activitatea sportivă este monotonă. Gîndurile se îndreaptă spre următoarea ediție a diviziei școlare care începe abia la sfîrșitul lunii septembrie, adică după 6 luni.

Competițiile locale nu sînt în măsură să stimuleze acest interes și, practic, ele nu se pot organiza decît în 3—5 orașe din țară, aceasta din cauza disproporției de valoare dintre echipe. Pentru a stimula interesul tinerilor baschetbaliști și a le crea un obiectiv intermediar concret în procesul instructiv-educativ, ar fi necesar să se organizeze o competiție sub titulatura „Criteriul juniorilor" sau „Cupa României", la care să participe elevi din clasa a XI-a și mai mici, adică aceia care au dreptul să activeze în următoarea ediție a diviziei școlare.

La această competiție să participe toate echipele școlare și de juniori (cele din divizia școlară și cele din campionatul de calificare). Turneele de calificare în divizia școlară să aibă loc între 8—12 iulie.

După părerea noastră, fiecare trimestru școlar trebuie să aibă, pe lîngă obiectivele școlare (învățătură), și obiectivul său sportiv.

— Trimestrul I: Turul diviziei școlare (Turul I)

— Vacanța de iarnă: Turneul intermediar (Turul II)

— Trimestrul II: Returul diviziei școlare (Turul III)

— Vacanța de primăvară: Turneul final al diviziei școlare.

— Trimestrul III: Competiția „Criteriul juniorilor" etapa pe localitate și județ.

— Vacanța de vară: Etapa de zonă + finala competiției „Criteriul juniorilor" + tabere etc.

În acest fel s-ar realiza o eșalonare a obiectivelor școlare și sportive de-a lungul întregului an școlar, obținîndu-se un proces instructiv-educativ continuu, atît în aer liber cît și în sală, în perioadele cele mai adecvate, avînd pentru fiecare perioadă a anului obiective intermediare.

Reprezentanții C.N.E.F.S. și ai F. R. Baschet au susținut în ședința Comitetului federal (ianuarie 1970) că divizia națională școlară nu are ca scop numai desemnarea unei echipe campioane a țării, ci în primul rînd a depista și crește pe viitorii baschetbaliști. Și noi sîntem de acord cu aceasta. În dorința de a crește eficiența acestei competiții, am propus să se organizeze turneul final și pentru echipele clasate pe locul II în serie. Iată și unele argumente.

— În acest fel se va stabili un clasament complet al primelor 12 echipe din țară.

— Lupta sportivă în fiecare serie va deveni mai interesantă, mai dîrză și ar stimula mai multe echipe.

De obicei, în fiecare serie, există cel puțin două, dacă nu mai multe, echipe de valoare apropiată care sînt despărțite în clasament doar prin coșaveraj. Și aceste echipe (pe locul II) au juniori de valoare care trebuie să-și finalizeze activitatea desfășurată timp de mai mulți ani. Și acești baschetbaliști trebuie să se compare ca valoare cu ceilalți din alte colțuri ale țării.

În acest fel, specialiștii federației și antrenorii echipelor divizionare A și B ar avea posibilitatea să urmărească la turneele finale nu 70 de baschetbaliști, ci 150, în vederea selecționării în loturile naționale de juniori, sau să depisteze pe cei din clasele a XII-a în vederea promovării lor în echipele divizionare A și B.

Propunerea făcută atunci avea menirea de a îmbunătăți rolul diviziei școlare și de juniori, adică de a finaliza pe baze mai largi scopul pentru care a fost înființată.

De aceea, reînnoim această propunere.

prof. C. SAVINESCU
— Piatra Neamț —

Ancheta sportul

La ce cote și cum se poate ridica BASCHETUL ROMÂNESC?

— HANDBAL —

NU SE MAI POATE JUCA, OARE, CORECT?

Ar fi, poate, prematur să trecem la concluzii după disputarea celor cîteva etape din campionatele de handbal, categoria A, consumate pînă în prezent. Și aceasta nu din cauză că evoluția de pînă acum a echipelor noastre fruntașe nu poate fi considerată — pe motivul timpului scurt — concludentă. **Ceea ce ne îndeamnă să evităm concluziile este, în primul rînd, faptul că sezonul se anunță foarte lung și deosebit de încărcat, ceea ce determină, în mod sigur, o oarecare reținere în consumul de efort la echipele angajate în lupta pentru cele două titluri.**

Totuși, unele observații — chiar dacă ele nu au, firește, un caracter definitiv — se pot face. Ba mai mult. Ținînd seama de natura acestor prime observații este chiar foarte bine ca ele să fie consemnate și, eventual, discutate, deoarece ne aflăm în fața unor fenomene de natură să modifice sensul jocului de handbal. Mai precis, **este vorba de o acută tendință din partea unor formații de a-și realiza victoriile din campionat numai și numai pe temeiul unei excesive durități și de îngăduința, frecventa și atît de păgubitoarea clemență manifestată față de acest stil de joc de către cavalerii fluierului.**

Pe aceste două, DE NEDORIT, COORDONATE **am ajuns astăzi în situația ca unele din rezultatele primelor etape ale campionatului să nu reflecte nici măcar parțial raportul de forțe dintre cele două competitoare.** Lucru deosebit de grav și care afectează însăși natura competiției. Însă, **ceea ce alarmează, deocamdată, este numărul deosebit de mare de durități semnalate sau nesemnalate de arbitri.**

Pentru a nu rămîne cu discuția noastră numai în domeniul abstractului să dăm cîteva — să le zicem, totuși — exemple. În meciul dintre formațiile masculine **Dinamo Brașov** și **Dinamo București**, jucătorul **Gh. Licu (REȚINEȚI: component al echipei reprezentative!) și-a lovit un adversar cu pumnul în față.** Gest urît, condamnabil. Greșeala lui a fost însă urmată de o altă greșeală, comisă de cei doi arbitri **(P. Cobilici și A. Vasilescu — ambii din Ploiești)** care — din motive sentimentale, probabil — în loc să-l elimine definitiv pe **Gh. Licu, l-au eliminat numai pe 5 minute.** Rezultatul? Și **Gh Licu**, ca și cei doi arbitri au fost suspendați pe cîte 2 etape. Iată și un alt fapt. La fel de grav, dacă nu chiar mai grav decît primul. La meciul **Politehnica Timișoara—Universitatea Cluj** jucătorul **D. Roth** („U" Cluj) avînd chiloții rupți (situație care vorbește de la sine despre „corectitudinea" adversarilor...) a fost trimis de arbitru să-și schimbe echipamentul. Ajuns în fața tribunei, la banca sa de schimb, **D. Roth**, cu un gest disprețuitor față de spectatori, și-a tras chiloții în jos. El a fost, imediat, descalificat de arbitru. Tot în acest joc, handbalistul **O. Schmidt** („U" Cluj) **fiind eliminat pentru 2 minute și-a permis să debiteze trivialități la adresa arbitrului,** motiv pentru care a fost definitiv eliminat din joc. **Ambii handbaliști au fost sancționați cu cîte o lună de suspendare.** Ultima etapă ne-a adus alte și alarmante vești de asemenea natură. La **Timișoara**, o **handbalistă — E. Socol** (Constructorul) — **a ajuns să-și permită un gest inadmisibil față de unul din arbitri și, apoi, să-și rupă carnetul de legitimare!**

Clasamente, divizia A

MASCULIN

1. DINAMO BUC.	3	3	0	0	56—42	6
2. Steaua	3	2	0	1	54—32	4
3. Polit. Galați	3	2	0	1	50—44	4
4. Univ. Cluj	3	1	1	1	37—33	3
5. Univ. Buc.	3	1	1	1	33—30	3
6. Știința Lovrin	3	1	1	1	29—43	3
7. Voința Buc.	3	1	0	2	44—50	2
8. Dinamo Bacău	3	1	0	2	38—48	2
9. Polit. Tim.	3	0	2	1	25—32	2
10. Dinamo Brașov	3	0	1	2	35—47	1

FEMININ

1. „U" TIMIȘ.	5	5	0	0	67—40	10
2. I.E.F.S.	5	4	0	1	67—55	8
3. Universit. Buc.	5	3	0	2	61—51	6
4. Rulmentul Br.	5	3	0	2	63—64	6
5. Confecția	5	3	0	2	66—56	6
6. Voința Odorhei	5	2	0	3	55—60	4
7. C.S.M. Sibiu	5	2	0	3	49—56	4
8. Textila Buhuși	5	2	0	3	54—66	4
9. Constr. Tim.	5	1	0	4	50—60	2
10. Mureșul Tg. M.	5	0	0	5	37—60	0

Nu este, deci, de loc deplasat dacă ne întrebăm: **chiar nu se mai poate juca handbal? Atît de absurdă pare acum intenția onestă a unei echipe de a-și apăra șansele în mod corect?** Fără îndoială că **este timpul ca arbitrii, în primul rînd ei, să fie mult mai drastici.** Prin aceasta înțelegem că este de datoria lor să preîntîmpine asemenea gesturi, prin sancționarea promptă a celor mai mici gesturi nesportive: punerea mingii jos după fluier, respectarea distanței de 3 m la executarea aruncărilor libere, comentarea deciziilor și mai ales faulturile repetate. **Arbitrii noștri uită, dar noi nu vom obosi să le repetăm, că ÎNGĂDUINȚA ÎN FAȚA UNOR ASEMENEA MANIFESTĂRI NU SE RĂSCUMPĂRĂ CÎND JOCUL SE „ÎNCINGE" PRIN MĂSURI DRASTICE.**

Un rol primordial în această direcție îl au — cum s-a mai spus — **antrenorii.** Și tocmai pentru acest motiv nu **înțelegem de ce federația i-a uitat atunci cînd a sancționat jucătorii menționați în comentariul nostru.** Dar, se pare că unii dintre antrenori în loc să-și înțeleagă bine sarcinile, se transformă în avocații celor în culpă, încercînd să-i scape cu fața curată. De pildă, **antrenorul echipei Universitatea Cluj, prof. Romeo Sotiriu a trimis federației o scrisoare, încercînd să apere pe cei doi jucători.** Atunci să ne mai mirăm de ceea ce se întîmplă pe teren?

Călin ANTONESCU

— TIR —

(Urmare din pag. 1)

inte de a începe: **a fost acela al numărului de participanți** (aproape 250), ceea ce a creat dificultăți organizatorice sporite, dar a dat competiției un plus de interes și de atractivitate.

În condițiile unei concurențe aprige, a unei tensiuni de întrecere rar întîlnite (elemente care pot influența oricînd randamentul trăgătorilor) rezultatele acestei ediții a campionatelor europene de trap și skeet pot fi socotite bune, dacă nu chiar excelente, deși nu s-au stabilit noi recorduri. Semnificativ este că valorile s-au decantat și, exceptînd lovitura de teatru produsă în întrecerea de turn, surprizele n-au putut învinge tradițiile aspre ale unei ramuri sportive exigente, care cere un exercițiu nesfîrșit, renunțări și răbdare. Se constată, totuși, că tinerețea își reclamă cu insistență dreptul la supremație într-un sport care pînă nu de mult era apanajul unor vînători cu stagii lungii la... prepelițe și sitari. Astăzi, întîlnim și admirăm pe standuri adolescenți și nici nu reușim să înțelegem cînd au avut timp acești copii să-și însușească îndemînarea și reflexele unei discipline atît de capricioase, cu atîtea imponderabile. Belgianul Guy Renard (campion mondial la Bologna, în 1967), aflat încă în elita probei de șanț, ne spunea cu nostalgie că și acest sport, urmînd exemplul natației sau al atletismului, devine tot mai mult o îndeletnicire a tinereții. Două zile mai tîrziu, skeetul avea să-l confirme, cînd marele Konrad Wirnhier saluta pe învingătorul competiției, studentul polonez Socharski, pînă nu de mult junior...

A oferi condiții optime de desfășurare unei asemenea întreceri nu este, desigur, un lucru ușor. Dificultățile nu i-au speriat pe organizatorii români ci, dimpotrivă, i-au stimulat. Timp de o săptămînă, la Tunari totul a funcționat ca un cronometru. Complicata aparatură electronică de lansare a talerelor a răspuns prompt tuturor comenzilor prin strădaniile anonime, dar pline de responsabilitate ale tehnicianului NICOLAE CARA. El însuși fost trăgător de skeet, a înțeles cît de important este pentru psihicul concurentului să primească ținta atunci cînd dorește. Dar, din dosarul gros al izbînzilor de organizare nu pot fi omise filele care vorbesc despre competența arbitrajelor, activitatea operativă și calificată a secretariatului tehnic, a biroului de presă și a tuturor serviciilor anexe, absolut indispensabile întregului angrenaj capabil să creeze acel climat necesar succesului deplin al unei mari confruntări sportive. Federația română de tir a susținut și a trecut cu brio un examen greu, care nu este, desigur, ultimul.

Din păcate cei care au reprezentat-o pe standuri, sportivii, n-au reușit să se ridice prin performanțe la altitudinile scontate, sau dorite, ocupînd locuri modeste, deobicei ignorate în telegramele de presă. Tovarășul GAVRILĂ BARANI, secretarul general al federației de specialitate, deplin mulțumit de bilanțul organizatoric al campionatelor, se arăta profund nesatisfăcut de rezultatele trăgătorilor români. D-sa aprecia că valoarea campionilor noștri este mai mare decît cea arătată, acum, la Tunari. Ei s-au îngrozit parcă, de anvergura competiției, au manifestat fluctuații incredibile de la o manșă la alta, ceea ce nu poate în nici un caz să depindă de formă sau de pregătire, ci aparține numai robusteții psihice, nervoase. Profesorul Barani sugera ca în viitor preocuparea să fie îndreptată în această direcție, — renunțîndu-se la motivări care abordează (deseori) domeniile secundare ale problemei și nu fac decît să disimuleze atenția și planurile de antrenament.

Cum spuneam, europenele de la București au constituit și o repetiție generală pentru mondialele de la Arizona. Actorii noștri nu sînt cu rolul pus la punct. Este de discutat dacă pînă atunci ei îl pot învăța, pentru a se prezenta în S.U.A. la nivelul prestigiului școlii românești de tir.

Iată o propunere de reflecție pentru antrenori, tehnicieni și sportivi.

— MOTO —

După etapa a III-a a „Cupei Dunării"

SPIRITUL DE ECHIPĂ ȘI-A SPUS CUVÎNTUL

„Cupa Dunării", competiție de talie europeană, reunește motocrosiști din 8 țări, unele cu o veche tradiție în acest sport al curajului și îndemînării. Reprezentanții țării noastre, instalați, după penultimul concurs de la Carlovac, printre fruntașii cursei, și-au confirmat ascensiunea de formă în care se află, numărîndu-se printre principalii animatori ai etapei a III-a, desfășurată la Brașov. Presimțind că elevii antrenorului **Gh. Ioniță** (pe care entuziaștii spectatori din orașul de la poalele Tîmpei îi aplaudaseră cu căldură în urmă cu o săptămînă, cînd alergătorii români au cucerit titlurile balcanice) sînt puși pe fapte mari, peste 15 000 de tineri și vîrstnici au ținut să asiste duminică dimineața la întrecerile găzduite de traseul ales pe Valea Răcădăului. Numerosul public a fost răsplătit pe deplin: **echipa României și Ștefan Chițu au cîștigat această etapă a competiției dunărene în fața puternicelor selecționate ale Uniunii Sovietice, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Ungariei și Bulgariei** (forurile de resort din R. F. a Germaniei și Austriei au anunțat, în ultimul moment, că reprezentativele țărilor lor nu pot, din motive tehnice, efectua deplasarea la Brașov).

După părerea noastră, dubla victorie românească pe etapă se datorează, în principal, spiritului de echipă care a animat în cele două manșe pe Stefan Chițu, Aurel Ionescu, Adam Crisbai și Mihai Banu. Conducînd de la un cap la altul în prima manșă, Ștefan Chițu a pierdut în cursa următoare contactul cu plutonul fruntaș, din cauza unei neatenții. Sesizînd rămînerea în urmă a liderului primei manșe, alergătorii cehoslovaci și sovietici au lansat cu un atac conjugat, căruia Aurel Ionescu, Adam Crisbai și Mihai Banu i-au răspuns prompt, anihilînd asaltul coaliției adverse. Respingînd timp de aproape 30 de minute atacul cehoslovacului Pavel Bertko și sovieticului Vladimir Ovcinicov, Aurel Ionescu a ajuns la capătul puterilor, fiind nevoit să cedeze conducerea cursei în ultimele două ture. Și tocmai cînd victoria motocicliștilor cehoslovaci părea evidentă, atît la individual, cît și pe echipe, Ionescu — ascultînd sfaturile antrenorului Gh. Ioniță — **și-a sacrificat** șansele, s-a oprit și l-a așteptat pe Chițu, căruia i-a cedat locul, punct hotărîtor pentru configurația clasamentelor etapei: **individual** — 1. Chițu 5 p, 2. P. Bertko 6 p, 3. Ovcinicov 6 p; **echipe** — 1. România 31 p, 2. Cehoslovacia 32 p, 3. U.R.S.S. 33 p.

Ștefan Chițu, cîștigătorul etapei a III-a a „Cupei Dunării", în plin efort.

Motocrosiștii noștri, învingători merituoși, au fost elogiați de specialiștii străini **„Românii au fost neașteptat de combativi, anunțîndu-se ca adversari de temut în etapele viitoare"; „A fost un concurs reușit, în care cei mai merituoși au primit cununile laureaților"** au declarat N. ZERNOV, conducătorul delegației sovietice și, respectiv, I. BARTOȘEK, secretarul federației auto-moto din Slovacia.

Într-adevăr, etapa de la Brașov poate fi considerată ca un remarcabil succes, în urma căruia alergătorii noștri și-au consolidat pozițiile de fruntași în clasamentele generale.

Tr. IOANIȚESCU

— Schi —

SCHIORII DE LA CARAIMANUL SE ANTRENEAZĂ PE... ZĂPADĂ

Baby-schi-liftul, o problemă de nerezolvat?

Într-o zi călduroasă — o întîlnire plăcută cu cineva care ne-a amintit de frigul iernii: antrenorul de schi **Mircea Enache** din Bușteni. Nu am pierdut prilejul și i-am solicitat cîteva informații asupra pregătirilor schiorilor asociației sportive **Caraimanul**.

— Cum decurg pregătirile pe uscat?

— Destul de bine, dar mai mulțumit sînt de cele efectuate pe zăpadă.

— !?

— Da, pe zăpada care persistă și acum, în luna septembrie, pe Valea Albă. Facem slalom pe o porțiune de 250—300 de metri, pe zăpadă bine tasată, în condiții mulțumitoare. La antrenamente iau parte 15 copii între 10 și 16 ani, dintre care îi evidențiez, ca avînd cele mai frumoase perspective, pe Carmen Enache, Luci Gâtej și Albert Aurel (n.r.: fiul fostului schior fruntaș cu același nume). **Din păcate, nu avem nici acum un mijloc mecanic de urcat. Un baby-schi-lift ne-ar fi de mare folosință. Cît privește antrenamentele pe uscat, acestea se desfășoară pe stadionul Caraimanul și constau din alergări și gimnastică specifică.**

— Ce proiecte și speranțe aveți pentru viitorul sezon?

— Secția noastră se bazează pe copii și juniori, astfel că asupra acestora ne îndreptăm atenția și de la ei așteptăm locuri fruntașe în competițiile naționale.

I-am mulțumit pentru informațiile furnizate și, după ce ne-am despărțit, ne-am amintit, cu nostalgie și regret, că din Bușteni s-au ridicat mulți din fruntașii acestui sport, ca **Gh. Păsculeț, C. Petcu, Gh. și Ilie Roșculeț, I. Casa, A. Albert, I. Secui, M. Enache** (interlocutorul nostru), **N. Pandrea, Gh, Bălan,** și... ultimul produs, **Dan Cristea.** Să sperăm că după atîtea generații de schiori de certă valoare națională, schiul din Bușteni va reuși să iasă din anonimatul în care a ajuns. Pentru aceasta, însă, **sportivii locali vor trebui să fie ajutați atît de conducerea asociației Caraimanul, cît și de C.J.E.F.S. Prahova, în amenajarea unei instalații mecanice de urcat** — dar, în același timp, se impune o și mai mare mobilizare a lor în activitatea de pregătire specifică.

— d. st. —

— CICLISM —

V. SELEJAN (Dinamo) — ÎNVINGĂTOR

PLOIEȘTI (prin telefon, de la corespondentul nostru). — Duminică s-a consumat ultima etapă (circuit — 58,5 km la seniori și 39 km la juniori pe străzile microraionului Ploiești Nord) a „Cupei Petrolul" la ciclism. Cursa seniorilor a revenit lui V. Selejan (Dinamo) cu 1 h 37:16, iar la juniori lui N. Gavrilă (Steaua), cronometrat cu 1 h 03:45.

CLASAMENTELE GENERALE: seniori — 1. V. Selejan 4 h 35:38, 2. M. Rîndașu (Met. Plopeni) 4 h 36:16, 3. Șt. Suciu (Dezrobirea Brașov) 4 h 38:00; **juniori** — 1. C. Camer (C. S. Brăila) 3 h 20:32, 2. C. Hîrjescu (C. S. Brăila) 3 h 20:48, 3. V. Budea (Dezrobirea Brașov) 3 h 21:20.

M. BEDROSIAN

— BOX —

„CUPA PROGRESUL" UN TEST IMPORTANT ÎNAINTEA CAMPIONATULUI NAȚIONAL

Pentru a verifica — înaintea campionatelor — pregătirea și potențialul de luptă al boxerilor, duminică dimineață, pe terenul central de tenis din str. Dr. Staicovici, a avut loc o reuniune pugilistică dotată cu „Cupa Progresul". Partidele desfășurate au scos în evidență buna pregătire a unor pugiliști tineri. Astfel, M. Dumitrescu (Steaua) l-a învins prin abandon pe Constantin Stanef, într-un meci în care tînărul boxer a dovedit că posedă un croșeu de dreapta necruțător. În vădită dificultate, Stanef a fost nevoit să asculte de trei ori numărătoarea arbitrului în ultima repriză! Foarte disputat a fost și meciul dintre G. Vizitiu (Progresul) și I. Costea (Gr. Roșie) în care s-au schimbat numeroase lovituri la corp și la figură. Insistent în acțiuni și lucid, Vizitiu l-a determinat pe arbitrul de ring Nicolae Niță (foarte atent și prompt) să-l abandoneze pe I. Costea în rundul trei. Celelalte rezultate: cat. 51 kg. D. Caramanov (C.S.S.) b. p. M. Petrescu (Dinamo), 60 kg D. Amza (Progresul) b. p. M. Ploieșteanu (Progresul) 63,500 kg V. Zărnescu (Dinamo) b.p. M. Vizitiu (Progresul), 54 kg I. Tiglean (Olimpia) b. ab. I Gh. Nedelcu (Gloria), 57 kg I. Temelie (Electromagnetica) b. p. I. Mihai (Progresul), R. Bătănaș (Dinamo) b. p. A. Preda (Gr. Roșie), 60 kg D. Ianculescu (I.T.B.) b. p. E. Voicu (Semănătoarea), I. Adam (Progresul) b. ab. II V. Marinescu (Semănătoarea), C. Ipate (I.C.M.) b. ab. I N. Camburu (Poșta), 51 kg D. Constantin (Constructorul) b. ab. II I. Anca (Gloria), V. Munteanu (Rapid) b. p. Șt. Gangal (Progresul), 63,500 kg. Gh. Bădilă (C.P.M.B.) b. p. P. Constantin (C.S.S.).

Florin SANDU

— Judo —

APRECIAȚI SPECIALIȘTI DIN CEHOSLOVACIA ÎN MIJLOCUL TEHNICIENILOR ROMÂNI

Ieri, a început la complexul sportiv „23 August" din București, **un curs de perfecționare a antrenorilor și arbitrilor români de judo.** Lecțiile (teoretice și practice) sînt conduse de cunoscutul director tehnic al federației cehoslovace de specialitate și reputat arbitru internațional, I. RAYSSER, precum și de V. BRIZA, antrenorul lotului de judo al sportivilor cehoslovaci. La acest curs participă 42 de antrenori și 25 de arbitri [illegible]

— BASCHET —

REZULTATELE DIVIZIEI B

Rezultatele etapei inaugurale a diviziei B: **MASCULIN seria I:** Comerțul Tg. Mureș — Utilajul Timișoara 59—38 (35—16), „U" Craiova — Crișul Oradea 56—70 (29—38), Știința Petroșani — Știința Mediaș 58—66 (31—28); **seria a II-a:** Constructorul Iași — Academia Militară București 57—55 (19—26), A.S.A. Bacău — Voința București 72—78 (28—34, 66—66), „U" București — Rapid C.F.R. Galați 83—62 (36—35), Progresul București — Comerțul Tîrgoviște 89—51 (48—28); **FEMININ seria I:** Foresta Arad — „U" Craiova 41—48 (17—30), Voința Tg. Mureș — Voința Oradea 55—35 (29—19), Record Cluj — „U" Cluj 40—49 (23—24); **seria a II-a:** Arhitectura București — Medicina București 67—49 (30—24), „U" București — „U" Iași 47—90 (25—43), Rapid II — I.E.F.S. II 56—65 (26—30), Poli. Brașov — Pedagogic Constanța 52—38 (27—17).

(Aceste rezultate ne-au fost transmise de corespondenții **Staicu Băloi, V. Popovici, D. Diaconescu, C. Albu, Gh. Nicolăiță, Radu Mircea, N. Sile, C. Gruia și F. Simion**).

ÎN ATENȚIA FOȘTILOR SPORTIVI, ACTIVIȘTI ȘI SUSȚINĂTORI AI CLUBULUI SPORTIV „POLITEHNICA" TIMIȘOARA (1920—1970)

Cu ocazia aniversării a 50 de ani de la înființarea Clubului Sportiv „Politehnica" Timișoara, în zilele de 24—25 octombrie 1970 vor fi organizate o serie de manifestări în cadrul cărora se vor acorda insigna și diploma de veteran al clubului tuturor acelora ce au activat la una din secțiile care au funcționat în perioada 1920—1970 (inclusiv sub denumirile C.S.U. sau „Știința" Timișoara).

Cei interesați sînt rugați a anunța cît mai urgent pe adresa clubului (str. Politehnicii nr. 2 Timișoara) numele și prenumele, echipa din care au făcut parte, perioada cînd au activat, precum și adresa și funcția actuală.

LOTO — PRONOSPORT

CÎȘTIGĂTORII AUTOTURISMELOR ȘI AI EXCURSIILOR LA BUDAPESTA ATRIBUITE LA CONCURSUL EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES DIN 6 SEPTEMBRIE.

Categoria 1): (1 autoturism Dacia 1300): Hoffman Emeric — București; Categoria 2): (7 autoturisme Moskvici 408 cu caroserie 412): 1. Sabou Ion — com. Drăgușeni județul Botoșani; 2. Leoveanu Cosma Gheorghe com. Turches Săcele jud. Brașov. 3. Pătrașcu Dumitru com. Horlești jud. Iași 4. Bartalis Martin — Timișoara; 5. Rade Marin com. Ghimpați-Copăceni jud. Ilfov, 6. Bogos Boris — București; 7. Luca Maria — Petroșani.

Categoria 4) (38 excursii 2 locuri la Budapesta cu petrecerea Revelionului); 1. Florian Eugen com. Săsciori jud. Alba, 2. Damașchin I. — com. Săvîrșin jud. Arad, 3. Bițoiu Gh. Ilie — Pitești, 4. Chircă C. Vasile com. Valea Mare, jud. Argeș, 5. Voiculescu Nicolae com. Albești Cîmpulung jud. Muscel, 6. Marinescu Mihai—Brașov 7. Surdea Ilie — Brașov, 8. Paradian Mircea — Brașov, 9. Barbu C-tin — Brașov, 10. Păun Constantin Dănuț com. Batarci jud. Satu-Mare, 11. Muntean Gheorghe — Cluj 12. Gheorghiu Eduard — Constanța, 13. Stratot Nicolae — Constanța, 14. Popescu Constantin com. Peștera jud. Constanța, 15. Nisamian Ștefania — Tîrgoviște, 16. Ciubuc Dumitra — Găiești, 17. Ganea I. Gheorghe — Moreni, 18. Adam C. Mihai com. Preajba sat Malu Mare jud. Dolj, 19. Linguraru Benone com. Nicopol jud. Galați, 20. Cojocaru Maria — Hunedoara (continuare în numărul de miercuri).

● Trei zile au mai rămas la dispoziția participanților pentru procurarea biletelor la tragerea specială Loto de vineri 18 septembrie, tragere la care se atribuie autoturisme în număr NELIMITAT, de diferite mărci și premii în numerar, fixe și variabile.

Cu 15 lei se poate participa la toate extragerile.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 37 DIN 9 SEPTEMBRIE 1970:

EXTRAGEREA I: Categ. a III-a: 7 variante a 4 796 lei; a IV-a: 24,55 a 1 368 lei; a V-a: 86 a 390 lei; a VI-a: 2 644,95 a 60 lei.

EXTRAGEREA A II-A: Categ. B: 1 variantă sfert a 44 731 lei; C: 5,55 a 8 060 lei; D: 20,40 a 500 lei; E: 285,85 a 100 lei; F: 4 639,30 a 20 lei.

REPORT: Categ. I: 33 575 lei; Categ. a II-a: 33 575 lei; Categ. A: 44 731 lei.

PRIVIRE RETROSPECTIVĂ

(Urmare din pag. 1)

întrecerilor olimpice, iar în cele mai multe o veritabilă verificare a potențialului viitorilor eroi ai Olimpiadei.

Eforturile sporite și unite ale Federației Internaționale a Sportului Universitar, Centrului Universitar Sportiv din Italia, Comitetului Olimpic Național, Guvernului italian și municipalității orașului Torino au asigurat Universiadei condiții optime de desfășurare, multiple posibilității de cunoaștere și apropiere între studenții veniți de pe cele 5 continente, mijloacele necesare pentru realizarea unor performanțe de înalt nivel. **Reprezentativa studenților sportivi din România s-a bucurat, pe întreaga durată a șederii sale la Torino, de o deosebită atenție și simpatie din partea organizatorilor, a entuziastului și obiectivului public torinez.**

Cunoscîndu-se faptul că ediția a VI-a a Universiadei va însemna o utilă repetiție în vederea J.O., a unor campionate mondiale și continentale, marea majoritate a țărilor participante a acordat o deosebită atenție acestui eveniment, prezentînd primele garnituri ale sportului autohton, formații care s-au pregătit intens în vederea acestui obiectiv competițional. Este aceasta principala explicație a faptului că la Torino au fost realizate două recorduri mondiale și europene, 46 de recorduri mondiale universitare și 98 de recorduri naționale, iar nivelul disputelor în unele întreceri atletice și în cele de la jocuri l-a depășit chiar pe cel din marile confruntări mondiale. În aceste condiții nu este de mirare că și competițiile ocazionate de Universiadă au fost clar dominate de cele două mari forțe ale lumii sportive, reprezentativele Uniunii Sovietice și S.U.A. Din cele 81 de medalii de aur atribuite la Torino, 26 au fost obținute de sportivii sovietici și 22 de cei americani. S-au impus, de asemenea, atleții și atletele din R.D. Germană, care au cucerit 8 medalii de aur.

România a fost reprezentată la Universiadă de o delegație alcătuită din 100 de sportivi, antrenori și arbitri care au participat la întrecerile de atletism, tenis, înot, scrimă, baschet (băieți și fete), polo, volei (băieți și fete). **În finalul competiției, reprezentanții României au cucerit 4 medalii de argint (Ecaterina Iencic-Stahl — floretă, Elena Vintilă — lungime, Cornelia Popescu — înălțime și echipa de floretă fete) și 2 medalii de bronz (Valeria Bufanu — 100 m.g. și Ioan Șerban — înălțime).** De asemenea, sportivii români s-au mai clasat de trei ori pe locul IV, de cinci ori pe locul V și de două ori pe locul VI.

Pentru buna reprezentare a sportului universitar românesc la Torino, Ministerul Învățămîntului, C.N.E.F.S. și U.A.S.R. au făcut eforturi deosebite, asigurînd selecționaților condiții de pregătire dintre cele mai bune. La aceasta și-au adus contribuția și o parte dintre federațiile sportive. Considerăm că numeric delegația a fost corespunzătoare, sportivii noștri participînd la 7 din cele 9 discipline prevăzute în programul Universiadei (nu am fost reprezentați la gimnastică și sărituri în apă). Pe lîngă rezultatele bune, menționate, la **Torino, o serie de sportivi români au realizat rezultate necorespunzătoare, în totală neconcordanță cu condițiile și aspirațiile lor pe plan internațional. Este motivul pentru care în clasamentul final — neoficial — pe medalii, reprezentativa României a ocupat locul XV.**

Încercînd o succintă analiză a comportării sportivilor români la Universiada de la Torino, **vom scoate în evidență buna comportare a atleților.** Din cei 11 atleți și atlete — **8 s-au calificat în finale.** Doar **Mariana Goth** și **Curt Socol** — accidentați și Dezideriu Silagy — care nu a îndeplinit baremul la suliță — n-au fost angajați în lupta pentru medalii. **Floreta fete** — deși a prezentat garnitura secundă — **a realizat prestigioase performanțe. Ecaterina Iencic-Stahl, o sportivă cu o ambiție și o putere de concentrare exemplare, precum și colegele ei au fost în permanență — atît la individual cît și la echipe — printre fruntașii întrecerilor.** Cele două medalii de argint cucerite reflectă buna lor valoare internațională, mai ales prin faptul că au întîlnit pe parcursul întrecerilor multe dintre performerele floretei mondiale.

Cei trei concurenți de la natație — **Agneta Sterner, Cristina Balaban** și **Vasile Costa** — au obținut un loc IV, două locuri V și un loc VI în **întrecerile dominate de excelenții înotători americani, talonați de cei sovietici. Satisfăcătoare** — într-un anume fel (în echipă nu se aflau sportivii din prima garnitură) — **a fost și comportarea floretiștilor.**

Cu floretiștii s-a încheiat, de fapt, capitolul celor ce și-au adus — în mai mare sau în mai mică proporție — contribuția la afirmarea sportului românesc în marea competiție de la Torino. Cei trei jucători de tenis n-au reușit să se impună într-o companie în care existau puține „cărți de vizită" impresionante. **Boaghe — rezervă — a evoluat numai în turneul de consolare, dar nici acolo — printre out-sideri — nu s-a remarcat. Sever Mureșan** și-a încheiat participarea încă din primul tur, învins fiind de talentatul cehoslovac Hutka. Este drept, **Santeiu** a obținut calificarea în turul III, datorită cîștigării primelor două partide. În meciul său cu italianul **Bartoni,** care i-ar fi asigurat calificarea în sferturi, a capotat relativ ușor. La dublu, **Santeiu-Mureșan** au avut, cum se spune, în mînă medalia de bronz. Deși erau evident mai buni decît americanii **Owens-McNair,** cei doi jucători români n-au fost suficient de hotărîți, n-au știut să treacă peste unele momente dificile și au pierdut. Echipa de polo — care n-a cuprins decît unul dintre titularii reprezentativei României — a avut o comportare slabă. Nu atît rezultatele, cît mai ales jocul fără orizont, lipsa de pregătire fizică și tehnică a poloiștilor au impresionat neplăcut pe cei ce i-au urmărit evoluția. Tînăra formație de volei, condusă de **N. Mihăilescu,** n-a convins nici ea. Este drept că nu a avut la dispoziție timpul necesar pentru omogenizare, dar nu poate fi omis nici faptul că pe parcursul competiției, componenții ei s-au comportat inegal. De la setul entuziasmant din meciul cu Coreea de Sud și pînă la înfrîngerile categorice suferite din partea unor formații modeste este, fără îndoială, un drum lung care atestă lipsa de maturitate sportivă a multora dintre echipieri, slaba lor pregătire la unele capitole de tehnică și tactică.

Cu totul nesatisfăcătoare apare comportarea celor trei reprezentative naționale care au evoluat la Torino. Este știut că echipele de volei fete, baschet — fete și băieți sînt de fapt primele team-uri ale României. Fiind alcătuite numai din studente și studenți ele participă atît la competițiile internaționale studențești, cît și la cele continentale și mondiale oficiale.

Aureolată de victoriile din competițiile internaționale de la Katowice și Constanța, echipa feminină de volei a plecat la Torino cu pretenția de a urca pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. Evoluția în competiție și, mai ales, locul ocupat în final (9) sînt departe de valoarea reală a acestei formații. Cauzele neașteptatului eșec sînt, desigur, multiple. Dintre ele vom aminti: starea de exagerată emotivitate dinainte și din timpul partidelor, inconstanță de la meci la meci și chiar de la set la set, lipsa de mobilizare în momentele decisive ale întîlnirilor. Deși prinsă ca obiectiv în planul de pregătire pentru „europene", participarea echipei feminine [illegible] de baschet la Universiadă a însemnat un categoric eșec. Baschetbalistele prof. Grigore Costescu au părut extenuate în timpul meciurilor, timorate de faima adversarelor, lipsite de o concepție clară de joc. Edificator în ceea ce privește nivelul slab al comportării faptul că din 6 echipe, formația noastră s-a clasat pe locul V, cu 4 înfrîngeri și o singură victorie.

Nu este de neglijat faptul că astăzi baschetul cunoaște o mare răspîndire în lume, că valoarea lui a crescut evident atît în America, cît și în Europa, Asia și Africa. Este greu să te intercalezi printre echipele de frunte, să ocupi un loc în primele 10. Dar, nu este mai puțin adevărat, că echipa României (întinerită) n-a manifestat dorința de a se impune în compania formațiilor redutabile, de a încerca să se apropie printr-un joc viguros, printr-o totală dăruire, de prestigioasele team-uri cu care s-a întîlnit. Acesta este motivul principal pentru care, în final, a ocupat un loc necorespunzător (14) lăsînd tuturor celor prezenți un sentiment de insatisfacție.

Comportarea generală a sportivilor români prezenți la Universiadă nu a fost la nivelul exigențelor, al dorințelor și al posibilităților lor reale. Ca o caracteristică — care a impietat asupra performanțelor — a fost faptul că la acei sportivi care s-au comportat mediocru sau submediocru a lipsit spiritul combativ, dăruirea, puterea de a lupta pînă la capătul resurselor pentru a reprezenta cît mai bine culorile țării.

Așa cum spuneam, cauzele acestei nesatisfăcătoare comportări sînt mult mai numeroase. Fără îndoială ele vor fi analizate de forurile răspunzătoare de activitatea sportivă studențească (Ministerul Învățămîntului, C.N.E.F.S. și U.A.S.R.), că se vor lua măsuri eficiente pentru înlăturarea tuturor carențelor, pornindu-se de la creșterea exigenței în selecție, instruire și participarea [illegible] competiții